

Förslagen i Strandskyddsutredningen underlättar inte utvecklingen av livskraftiga lokalsamhällen i Stockholms skärgård!

SIKO är verkligen inte motståndare till ett kraftigt skydd mot ny exploatering av mark och stränder i Stockholms skärgård. Tvärtom det välkomnar vi.

Däremot måste det vara möjligt att utveckla skärgården i enlighet med vad som beskrivs i RUF 2050 (Regional Utvecklingsplan för Stockholm). En majoritet av de där utpekade kärnöarna, vilka har ansetts ha potential att vara livskraftiga lokalsamhällen, har en negativ befolkningsutveckling. En förutsättning för att bryta denna trend och skapa möjligheter för utveckling är att lagar och regler möjliggör och underlättar för en nödvändig tillväxt av skärgårdens få, ännu livsdugliga lokalsamhällen. Inte som idag när lagar, regler och myndigheternas ofta negativa tolkning av dessa förhindrar en hållbar tillväxt.

Att kunna behålla levande lokalsamhällen i skärgården är nödvändigt av såväl lokala-, regionala- som nationella skäl.

Stockholms skärgård har ett uppdrag som ovärderligt rekreativt område för en region med över 2 miljoner invånare. Skärgårdens karaktär med ett unikt landskap med över 24000 öar inom bekvämt räckhåll från landets huvudstad är betydelsefull också för regionens och landets attraktivitet som mål för inhemska och utländska turister. Detta uppdrag kräver levande skärgårdssamhällen som kan tillhandahålla de tjänster och den service som alla fritidsboende och besökare behöver.

Ökad lokal livsmedelsförsörjning är viktigt för våra möjligheter att öka hållbarheten i vårt samhälle. Skärgården har tidigare varit en viktig resurs för försörjningen av storstadsregionen med till exempel fisk och trädgårdsprodukter. Moderna, hållbara metoder för intensiv trädgårdsodling och vattenbruk utgör en potential för att åter kunna bidra till regionens livsmedelsförsörjning. Även detta kräver levande skärgårdssamhällen.

Skärgården har varit bebodd sedan åtminstone 1400-talet. Därmed har genom generationer en unik skärgårdskultur utvecklats. En kultur som bygger på samspelet mellan havet, naturen och människan. Denna kultur står och faller med att man kan leva, bo och verka i skärgården. Urholkas den möjligheten går skärgårdskulturen snabbt förlorad och skärgården blir bara "en enda stor friluftspark med enstaka parkvakter".

Myndigheternas behandling av skärgården bidrar på intet sätt att möjliggöra en utveckling av livskraftiga lokalsamhällen i Stockholms skärgård. Skolor försämras för att det inte finns tillräckligt med elever. Byggnationer stoppas så att nya barnfamiljer, som skulle kunna bidra till ett ökat elevantal, inte kan bosätta sig på öarna. Företagare får inte bygga de lokaler, anläggningar och bryggor de verkligen behöver för sin verksamhet. Hur ska man kunna verka på en ö utan bro eller färja om man inte har en brygga?

Strandskyddsutredningens förslag öppnar vissa möjligheter som skulle kunna förbättra möjligheterna till tillväxt av lokalsamhällena på kärnöarna. Men dessvärre blir det återigen en fråga om hur skärgårdskommunerna och inte minst Länsstyrelsen kommer att tolka och tillämpa de föreslagna bestämmelserna.

Vad skärgården behöver är ett tydligt utpekande som gör det möjligt att komplettera befintlig bebyggelse och bygga nya bostäder och näringslivslokaler med tillhörande bryggor där det redan är byggt i Stockholms skärgård.

SIKO, Skärgårdens Intresseföreningars Kontaktorganisation

enligt uppdrag

Göran Lagerström